

Cambra de Comerç
de Manresa

RECULL DE PREMSA

Del 5 a l'11 de gener del 2016

Elaborat per:
serveis de comunicació

L'aturada del procés no té un sol culpable

► Representants d'entitats de la Catalunya Central reparteixen la responsabilitat de la situació actual als diferents partits

J. S. | MANRESA

■ La CUP és parcialment responsable de la situació de bloqueig polític actual, però no menys que Convergència i Artur Mas i que la resta de l'espai polític sobiranista. Així ho consideraven ahir tots els representants de la societat civil de la Catalunya Central consultats per aquest diari, que van assenyalar el conjunt de partits polítics per la seva incapacitat d'arribar a un acord polític. Tot i així, la majoria no creu que la repetició de les eleccions hagi de suposar el final del procés sobiranista.

PERE CASALS

PRESIDENT DE LA CAMBRA DE MANRESA

«El moviment sobiranista no desapareixerà d'un dia per l'altre»

«Si després d'unes eleccions, els partits no són capaços de posar-se d'acord, no hi ha cap culpa personalitzada. És culpa del món polític electe, que ha estat incapaç de fer un pacte», considera el president de la Cambra de Comerç de Manresa, Pere Casals. «El que necessitem és que els polítics es posin a fer la seva feina, a negociar i a començar un govern, al marge que hi hagi projectes de país per tirar endavant. No podem pensar en els ideals i oblidar-nos del dia a dia, ni tampoc viceversa. Tot va lligat», afegeix.

Casals no creu que la impossibilitat d'investir Mas signifiqui el final del procés sobiranista. «El procés no es pot donar per acabat. Si de cas el que no es podrà fer és el full de ruta que hi havia previst. Però el moviment i les idees que hi ha darrere no desapareixen d'un dia per l'altre. Hi ha un percentatge molt important de gent, que de moment no s'ha pogut mesurar, que vol la independència. És una qüestió que, tard o d'hora, en algun moment o altre, algú haurà d'afrontar políticament. I això s'haurà d'entendre a Catalunya, a Espanya, a Europa i a la resta del món», considera el president de la Cambra. «Potser ara el tema no es pot resoldre avui, però pot tornar a aparèixer d'aquí a dos o tres anys. Pot quedar en somort, però no s'extingirà», assegura.

Sobre la convocatòria d'eleccions anticipades, Casals desconeix a quin o quins partits pot beneficiar. «No m'interessa ara mateix qui pot guanyar-les o no. El que m'importa és que la població acabi tenint algun govern que pugui tirar endavant algun projecte. Portem uns mesos en què en el món polític hi ha hagut posicions molt viscerales. Això algun dia s'acabarà», preveu Casals.

Anna Gabriel (CUP) i Jordi Turull (Junts pel Sí), ahir a la reunió de la mesa del Parlament

JORDI CUSSÀ

ESCRITOR BERGUEDA

«Mas va forçar la llista única i ha evitat que Junqueras sigui president»

L'escriptor Jordi Cussà assegura que a les properes eleccions no tornarà a votar la CUP, com sí que va fer el 27-S. Però no responsabilitza exclusivament la formació anticapitalista de la falta d'acord. «Jo, de fet, vaig votar la CUP perquè no volia votar el Mas. Si CDC i ERC s'haguessin presentat separats, hauria votat ERC. Ara, en les properes eleccions, el més segur és que hi concorrin separats, i aleshores ja podré votar Esquerra», explica.

Sobre la situació de bloqueig actual, Cussà en responsabilitza Mas i la CUP. «Jo crec que són culpables a parts iguals. A Mas, el considero culpable d'haver forçat la llista única. Amb aquesta decisió, ha evitat que, a hores d'ara, Junqueras ja fos investit president, perquè, si s'haguessin presentat separats, Esquerra segurament hagués guanyat, encara que hagués estat per poc. I és probable que la CUP l'hagués investit sense problemes». Però la CUP, afegeix, «ha portat massa enllà la seva negativa a fer Mas president. S'està fent un mal terrible a si mateixa i està perdent molt crèdit en el concert nacional, quan hauria pogut ser una força política de molt pes i de molta importància. Ara, a nivell nacional, perdran pes», pronostica.

Cussà, però, creu que el procés sobiranista no està acabat «de cap manera». Segons ell, «es tardarà

més o menys, potser serem nosaltres o uns altres, però el procés no s'aturarà». Sobre la probable convocatòria electoral, Cussà creu que Esquerra, si es presenta sola, «ho té molt bé per guanyar les eleccions». L'escriptor considera que la majoria sobiranista al Parlament es tornarà a repetir, «però també depèn del que acabi fent En Comú Podem, que pot ser un factor distorsionador de la realitat independentista», creu.

RAMON MARIA CASAS

PRESIDENT DEL CARNAVAL DE SOLSONA

«A l'hora de la veritat, sempre hi ha interessos darrere dels partits»

«No sé si hi ha culpable o no, però crec que la negociació s'ha allargat massa, tenint en compte que al final s'ha acabat dient que no. També és cert que la CUP va dir des del primer moment que no investiria Mas. Deu tenir les seves raons i, per tant, no la considero culpable de res», reflexiona el president de l'Associació de Festes del Carnaval de Solsona, Ramon Maria Casas.

Casas creu que el problema original era previ a les eleccions del 27-S. «Jo crec que des del primer moment ja haurien d'haver anat a les eleccions a l'una. No només CDC i ERC, sinó fins i tot la CUP. Ja s'hauria d'haver pactat d'entrada amb ells sobre la independència, i caldria haver anat tots a l'una des del primer moment. Arribats aquí, no hi ha un culpable en concret», creu.

Sobre el procés sobiranista,

considera que «encara es pot salvar, si tots hi posen de part seva. Fins ara, tothom ha fet veure que hi posava alguna cosa de la seva part, i no ha estat així», pensa Casas. «Diu que per la independència cal anar tots a l'una, però a l'hora de veritat sempre hi ha interessos darrere de cadascú. I això és el que ho frena. Tots tenen clar l'objectiu, però hi ha aquests interessos darrere», afirma. Però no creu que, després de les noves eleccions, els independentistes deixin de ser majoria al Parlament: «jo crec que quedarà una mica igual que ara, però amb un equilibri diferent de les forces, i més decantat a l'esquerra».

JOSEP SOLER

GESTOR CULTURAL DE MANRESA

«Serà la gent, amb el seu vot, qui desencallarà la situació actual»

«Encara que la CUP votés 'no' al pacte amb Junts pel Sí, per la investidura de Mas, no crec que s'hagi de buscar culpables de la situació a què hem arribat. L'important és veure quins escenaris s'obren a partir d'ara, i mirar d'avançar en lloc de mirar enrere», creu Josep Soler, gestor cultural de diferents entitats a Manresa. Soler té clar que el procés sobiranista no s'ha acabat per la falta d'acord entre els partits independentistes. «Hi ha milions de persones que van sortir a votar, i això no s'atura en un dia», afegeix Soler, que no es pronuncia sobre què pot passar a partir d'ara: «l'únic que sé és que la situació actu-

al de bloqueig la desencallarà la gent, que tornarà a votar i a decidir cap on vol que tiri el país».

JAUME ESPINALT

DIRECTOR DE CÀRITAS MANRESA

«Tots els partits polítics són responsables de les seves decisions»

«Tothom és responsable del que ha passat, ja que tots els polítics són prou madurs per a les decisions que prenen i les conseqüències. Tant Junts pel Sí com la CUP s'havien marcat uns objectius mínims de cara a la negociació, però cap d'ells no els ha assolit. Amb el temps que ha passat no ha sigut suficient», constata el director de Càritas a Manresa, Jaume Espinalt. «Si al final abans de diumenge no es posen d'acord en el programa, la persona i el termini, això obliga a noves eleccions», diu.

Espinalt, però, està segur que el procés sobiranista no s'acaba amb el no de la CUP a invertir Mas. «És un procés llarg, que hauria pogut ser d'èxit amb 72 diputats de Junts pel Sí, en lloc dels 62+10 que hi va haver. Però ara s'obre un altre procés, que no sé com s'acabarà però potser hi haurà un altre equilibri de forces», considera. «El que està clar és que, si fa 300 anys que esperem, el procés no s'acabarà pas ara», conclou.

VALENTÍ MARTÍNEZ

DIRECTOR GENERAL DE LA FUB

«La gent està saturada, tant d'un cantó com de l'altre»

Valentí Martínez, director de la FUB i vicerector de la UVic-UCC, creu que és difícil que a les noves eleccions es torni a produir una majoria de diputats independentistes al Parlament. «Vist l'espectacle que hem vist, la gent està una mica saturada, per un cantó i per l'altre». Martínez no personalitza en cap partit de la situació actual. «Els resultats del 27-S van ser els que són, i van dificultar poder investir president», assenyala. De cara a les noves eleccions, veu difícil pronosticar quins partits en poden sortir beneficiats. «L'electorat sempre es mou amb decisions d'últim moment», considera. Sobre si es pot donar per acabat el procés, «depèn dels resultats de les properes eleccions. Independentment d'això, cal que hi hagi un govern que vagi decidint sobre el dia a dia».

RECELS AL LLIURE COMERÇ

«M'intento alliberar del prejudici que els Estats Units són només un exèrcit i un conglomerat de multinacionals tot recordant també que són el bressol de la llibertat de premsa, del dret de la competència i la pàtria de Bruce Springsteen»

TRIBUNA
UNIVERSITÀRIA

Josep Gràcia

PROFESSOR COL·LABORADOR DELS ESTUDIS D'EMPRESA
DEL CAMPUS MANRESA DE LA UVIC-UCC

El rum-rum sobre el TTIP (Transatlantic Trade and Investment Partnership) creix i això és bo. La gent ha de ser conscient de la transcendència que pot tenir un acord d'aquesta naturalesa. M'atreveixo a dir equiparable al que va ser per a nosaltres l'entrada a la CEE, avui UE, amb les importants diferències de la distància (ens separa l'oceà Atlàntic, que no és poca cosa), l'euro i dels elements gens menyspreables d'unió política que aporta la UE.

El problema rau que quan t'intentes aproximar al tema, l'entorn et demana si-bil·linament que et manifestis sobre a quin grup pertanyes: a favor o en contra. Doncs, com deia aquell: jo no sé si sóc dels meus!

Intentaré explicar-me amb un exemple: els transgènics. Els europeus considerem

que estem degudament sensibilitzats amb aquest tema i en tenim una visió de partida negativa que justifiquem partint dels nostres estàndards de protecció de la salut. La UE ja s'ha encarregat d'aclarir que una línia vermella en la negociació és la no rebaixa dels estàndards europeus en matèria de protecció de la salut i consumidors. No sé si em tranquil·litza l'aclariment! Sense bandejar el tema salut, el que em preocupa obertament dels transgènics és l'afectació en el nostre teixit productiu primari, la pagesia, que podria convertir-se en dependent econòmic de les companyies que controlen aquests productes que, en puritat, són expressió de Drets de propietat industrial. Que no els passi com aquell pagès americà que va sembrar llavors transgèniques, l'any següent va voler tornar a sembrar amb llavors de la collita obtinguda i la companyia el va demandar per fer-ho sense el seu permís; o pel fet que si compres les llavors transgèniques també has de comprar, sí o sí, el pesticida exclusiu que t'ofereix la mateixa companyia. Per cert, algú recorda un breu en premsa de fa anys titulat «Catalunya, paradís dels transgènics?»

Un altre clíxé que apareix quan es conversa sobre el TTIP és la manca de transparència en el què-qui-com s'està nego-

ciant, magnificant teories de conspiració, presència de lobbies malèfics i furt a la legitimació democràtica de tot plegat. Però aquests elements negatius són un problema singular del TTIP? O és un problema estructural dels nostres sistemes? No sé si en posterioritat a l'aprovació del tractat i per referir-se a parts del mateix s'encunyaràn expressions equivalents a Llei Beckham (en la Llei de l'IRPF) o a Clàusula Florentino (en la Llei de Societats de Capital), però en l'actualitat és relativament fàcil accedir a informació, això sí genèrica i generalista, del que s'està negociant. I sobre la legitimitat democràtica, recordar solament l'eclosió al final dels anys 80 de normes tècniques que governen els estàndards de seguretat dels productes industrials i manufacturats, amb resultats normatius, en termes d'eficàcia i eficiència, del tot positius, i que en cap moment no han estat promulgades per parlaments democràtics. Potser el que passa és que senzillament m'intento alliberar del prejudici que els EUA són només un exèrcit i un conglomerat de multinacionals tot recordant també que són el bressol de la llibertat de premsa, del dret de la competència i la pàtria de Bruce Springsteen.

Quan negociem un acord, i més quan

«M'agradaria que el debat social sobre el TTIP també tingués en compte l'opinió, perjudicis inclosos, de la societat civil americana»

busques un fi comú, has d'exercitar certa empatia amb qui tens a la taula de negociació, i em moro de ganes de saber quina és la visió del tema en la societat americana, què ens han de dir sobre els transgènics o de com ens veuen ells a nosaltres. En definitiva, m'agradaria que el debat social sobre el TTIP també tingués en compte l'opinió, perjudicis inclosos, de la societat civil americana. Però: quin és el fi comú que persegueix el tractat? Segons s'expressa en el web de la UE: crear riquesa i llocs de treball a ambdós costats de l'Atlàntic. Serà això, espero... però us deixo perquè des de l'iPhone m'avisen que ja faig tard per anar a veure *Star Wars VII* i després sortir a fer un mos al McDonald's (hàbit ben normal sense que encara s'hagi aprovat el TTIP) o millor em quedo a casa i des d'una app del Huawei miro una pel·lícula protagonitzada per Donnie Yen i em demano un arròs tres delícies (hàbit potser encara més normal si no s'aprova el TTIP).

CATALUNYA START UP

«El 2016 Catalunya tindrà un increment del 7% en inversió industrial, la més gran en una dècada»

AMB LES GARROFES

Josep Huguet

EXCONSELLER DE LA GENERALITAT
DE CATALUNYA

La inversió en *start-ups* ha estat a Catalunya tanta com en tot l'Estat el 2015. Tota la teoria dels riscos econòmics del procés es desmenteix un cop darrere l'altre. Sense incloure les dades que es faran públiques ara al gener, la inversió era de 260 milions d'euros. El 50% més que l'any anterior. Ara bé, si s'hi afegeixen les inversions fetes a través de plataformes de micromecenatge, la venda d'empreses tecnològiques i les inversions en biotecnològiques se supera els 321 milions.

I una altra dada reveladora sobre la manca de pors és que la majoria de les

grans inversions són de capital estranger, tot i que també augmenten les locals. Dada acompanyada aquests dies per altres informacions positives com la que diu que el 2016 Catalunya tindrà un increment del 7% en inversió industrial, la més gran en una dècada.

La dada presenta un clarobscur en el fet que aquest increment està mal repartit: les grans es disparen el 22% i les pimes disminueixen el 5%. Part de la responsabilitat recau en el sistema bancari, d'esquena a aquests segments productius, i en la incapacitat de posar en marxa vies creatives de finançament de pimes a partir de l'estalvi petit i mitjà.

En tot cas, els sectors més tractors, segons l'enquesta d'inversió feta per la Generalitat, són l'automòbil, energia, aigua, béns d'equip, alimentació, begudes i tabac.

En l'esfera política, quan escric l'article a Catalunya s'estan desfullant els darrers pètals de la margarida per saber si es repeteixen les eleccions. Els extrems de la transversalitat i les seves incompatibilitats

ARXIU/CARLES BLAYA

Celebració del primer Startupday Bages a Manresa, el mes de novembre passat

podran acabar essent responsables del naufragi temporal del Procés. Que reprendrà amb altres lideratges i altres

aliances. Els primers passos de la nació start-up estan essent complicats com els de tota empresa en vies d'emancipació.

BancaMarch
Fer créixer, seguir creixent

**COINVERTIR
ÉS CRÉIXER JUNTS**

L'oportunitat d'invertir en
els mateixos actius que nosaltres.

Els germans Wright van aconseguir ser els primers pilots de vol amb motor
del món perquè confiaven l'un en l'altre.

